

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914010462
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5914010462.2

Rozhodnutie

Č. k. 1T/99/2014-303
IČS: 5914010462

R O Z S U D O K

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM, v trestnej veci proti obžalovanej B. X., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.04.2015 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaná

B. X., rod. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom R. XXX, prechodne bytom M. XXXX/X, R. V.,

u z n á v a s a z a v i n n ú , ž e

v presne nezistenom čase, v dobe asi od mesiaca február 2013 do približne 15.00 h dňa 12.12.2013 ako zamestnanec živnostníka s obchodným menom Ladislav Záchej - MAVERICK v prevádzke na ul. Bystrická cesta 292/100 v Ružomberku, zo skladových priestorov postupne odcudzila finančnú hotovosť vo výške najmenej 24.460,- eur, ktorá bola schovaná v nevyužívanej murovanej peci, čím spôsobila živnostníkovi s obchodným menom Ladislav Záchej - MAVERICK, miesto podnikania Bystrická cesta 292/100, Ružomberok, IČO: 35 052 964, škodu vo výške najmenej 24.460,- eur,

t e d a

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l a

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon

ktorého jej súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona jej určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému Ladislavovi Záchejovi - MAVERICK, Bystrická cesta 292/100, Ružomberok, IČO: 35 052 864, škodu vo výške 23.400,- eur, najneskôr do skončenia skúšobnej doby.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného Ladislava Zácheja - MAVERICK, Bystrická cesta 292/100, Ružomberok, IČO: 35 052 864, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaná v prípravnom konaní využila svoje právo, odmietla vo veci vypovedať. Pred súdom vyhlásila, že je vinná z krádeže finančnej hotovosti vo výške 1.060,- eur, ktorej sa mala dopustiť dňa 12.12.2013. Ku skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe, vyhlásila, že je nevinná. Ďalej využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať.

Poškodený Ladislav Záchej pred súdom uviedol, že dôvod, pre ktorý si ukladal hotovosť do nepoužívanej pece v skladových priestoroch, bola skutočnosť, že už v minulosti došlo k vlámaniu do jeho obchodnej prevádzky a bola mu odcudzená hotovosť vo výške cca. 1,5 mil. Sk. Dopusial pachateľ zistený nebol. Túto skrýšu zvolil z toho dôvodu, že často krátko pri realizácii obchodnej činnosti bolo potrebné vyplácať dodávateľov v hotovosti. O tejto skrýši vedela len jeho bývalá manželka, ktorej to povedal ešte v čase trvania ich manželstva pre prípad, ak by sa jemu niečo stalo, aby peniaze boli použité pre ich deti. Podľa svedka jeho bývalá manželka to povedala obžalovanej - svojej sestre, ktorá napriek tomu, že ju zamestnával viac ako 10 rokov, pomohol jej aj v iných veciach, jeho dôveru zneužila a okrádala ho. Vzhľadom k tomu, že sa blížil koniec roka, uložené peniaze chcel použiť na úhradu záväzkov, aby mohol začať s čistým štítom, pričom zistil, že mu časť peňazí chýba. To, že peniaze niekto zo skrýše vyberá, zistil niekedy v mesiacoch august, september roku 2013. Peniaze do skrýše odkladal vždy v poobedňajších hodinách, keď už v prevádzke sa nenachádzali žiadne osoby, aby ho pri tejto činnosti nikto nevidel. Krádež peňazí neoznamoval skôr, pretože nevedel, kto mu peniaze odcudzuje, napokon sa rozhodol do skladovacích priestorov nainštalovať kameru a fotopascu, na základe ktorých údajov následne zistil, že to bola obžalovaná, ktorá do týchto priestorov chodievala. Vylúčil možnosť, že by do týchto priestorov chodili iné osoby, pretože tie k tomu nemali ani dôvod. Podľa jeho názoru mu bola odcudzená suma cca. 33.000,- eur, peniaze z poslednej krádeže mu boli vrátené. Kamerový systém do skladových priestorov namontoval cca. 2 týždne pred krádežou, pri ktorej bola obžalovaná pristihnutá, pričom za celú túto dobu na záznamoch prítomnosť inej osoby nezachytil. Takisto poukázal na elektronickú komunikáciu medzi obžalovanou a ďalšími osobami, ktorú komunikáciu zaznamenal na legálne namontovanom softvéri na počítači vo svojej prevádzke, ktorý používala obžalovaná.

Z prečítanej výpovede svedkyne S. E. vyplynulo, že s obžalovanou sa spoznala prostredníctvom ich spoločnej známej P. V.. Podľa svedkyne obžalovaná prišla za V. z toho dôvodu, že si chcela od nej požičať väčší obnos peňazí, ktoré súrne potrebovala a P. jej takýmto spôsobom viackrát pomohla. Podľa svedkyne obžalovaná pracovala v stavebnej firme, ktorá patrila jej švagrovi a z jej rozprávania sa dozvedela, že má veľmi slabý príjem. Poprela, že by obžalovanú navádzala na spáchanie trestného činu, nepoprela však, že niekedy v priebehu letných mesiacov jej obžalovaná prostredníctvom komunikácie cez pokec.sk oznámila, že našla skrýšu, kde by sa mali nachádzať nejaké peniaze. Svedkyňa nepoprela, že od obžalovanej prijímala peniaze, ale bolo to z toho dôvodu, že raz jej požičala obnos vo výške 3.500,- eur. Tieto peniaze jej potom obžalovaná

vracala. Svedkyňa pripustila, že obžalovaná jej posielala aj ďalšie peniaze. Podľa tvrdenia svedkyne chcela obžalovanej pomôcť a tak si ona požičala peniaze, aby ich obžalovanej mohla požičať. To, že jej obžalovaná posielala peniaze aj po vrátení údajného dlhu, tá to robila dobrovoľne, ona ju na nič nenavádzala. Všetky peniaze, ktoré jej obžalovaná poslala, použila pre vlastnú potrebu na živobytie. Uviedla, že je rozvedená, chorľavá, takisto má chorľavé deti. Poprela, že by sa zaoberala veštením.

Z prečítanej svedeckej výpovede P. V. vyplynulo, že ide o osobu, ktorá je nezamestnaná, evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici a občas si privyrába brigádne ako upratovačka. S obžalovanou sa pozná cca. 4 roky prostredníctvom sociálnych sietí, obžalovaná ju aj viackrát navštívila. Pri jednej z návštev ju obžalovaná požiadala o pôžičku, ktoré peniaze potrebovala na dom, neskôr potrebovala peniaze kvôli rozvodu. Ona obžalovanej viackrát požičala peniaze v sumách 2.000,-, 500,- a 1.000,- eur, vždy sa jednalo o väčšiu sumu, celkovú požičanú hotovosť však uviesť nevedela z dôvodu časového odstupu. Obžalovaná jej vždy peniaze riadne vrátila. K pôvodu peňazí, ktoré požičala obžalovanej, uviedla, že išlo o výhry z hracích automatov. V čase výsluchu už s obžalovanou nebola v kontakte cca. 1 roka, avšak asi pred tromi mesiacmi pred výsluchom ju obžalovaná kontaktovala telefonicky a oznámila jej, že bude predvolaná na výsluch, pritom plakala a ospravedlňovala sa jej, že zle vypovedala a nechcela ju do toho zatiahnuť.

V. D., bývalá manželka poškodeného a zároveň sestra obžalovanej pred povereným príslušníkom PZ využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní.

Zo správy Slovenskej pošty, a.s. a z fotokópií poštových poukazov súd zistil, že obžalovaná na Pošte Ružomberok 1 podala celkovo 13 platieb. Na Pošte v Liptovskom Mikuláši 1 boli zaznamenané 2 poštové poukazy. Prvá platba vo výške 20,- euro bola zaznamenaná už 04.02.2013, pričom adresátom tejto platby S. E.. Za obdobie od 12.06. až 22.11. obžalovaná poukázala na adresu S. E. celkovú čiastku vo výške 9.950,- euro. Na adresu P. V. v období od 14.10.2013 až do 04.12.2013 boli poukázané obžalovanou platby v celkovej výške 11.150,- euro, teda obžalovaná poslala na účet oboch vyššie menovaných celkovú sumu 21.100,- eur.

Zo správy ČSOB, a.s. Bratislava (čl. 157 - 178) vyplynulo, že obžalovaná na svoj účet vykonala v období od 11.02.2013 do 26.11.2013 vklady v celkovej výške 23.400,- euro, pričom v období od 11.06.-30.08.2013 bola vykonaná prevažná časť vkladov. Z výpisu z citovaného účtu okrem iného súd zistil, že obžalovaná dňa 25.02.2013 v meste Senica vykonala výber v hotovosti z účtu vo výške 1.000,- eur a v ten istý deň hotovostný výber vo výške 200,- euro. Napr. v dňoch 22.11. a 25.11.2013 obžalovaná vykonala výbery v hotovosti vo výške 1.600,-, resp. 4.900,- euro. Z potvrdenia Ústredia Sociálnej poisťovne Bratislava pritom vyplynulo, že obžalovaná je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 156,90 euro mesačne. Z výpisu z účtu súd zistil, že odmena obžalovanej od spoločnosti KOLPORTER za mesiac 10/2013 predstavovala sumu 9,61 euro. Súčasťou trestného spisu je aj mzdový list obžalovanej za rok 2013, z ktorého vyplynulo, že celkový čistý príjem obžalovanej za uvedený kalendárny rok predstavoval sumu 3.459,81 euro. Priemerný mesačný príjem obžalovanej sa pohyboval v rozpätí od 270,- - 327,- euro, pričom mzda jej bola vyplácaná v hotovosti.

Z oznámenia ČSOB, a.s. (čl. 181, 182) vyplynulo, že obžalovanej bol ešte v roku 2011 poskytnutý hypotekárny úver vo výške 17.000,- euro, ktorý je splácaný v pravidelných mesačných splátkach so zostatkom 15.490,12 euro. Ďalej jej bol poskytnutý v roku 2012 dohodový spotrebný úver vo výške 7.000,- euro, ktorý aktuálny zostatok ku dňu podania správy k 13.08.2014 predstavoval sumu 5.718,77 euro. Oba úvery sú splácané v zmysle podmienok zmluvy a ani na jednom z účtov ČSOB nezaznamenala predčasné splátky, ani splátky vo vyšších splátkach.

Poštová banka, a.s. Bratislava oznámila, že obžalovaná v ich banke mala vedené dva úverové účty, z ktorých prvý bol založený dňa 18.01.2013 a zrušený dňa 13.12.2013, pričom úver bol predčasne splatený 13.02.2013. Aj v prípade druhého účtu došlo k predčasnému splateniu, pričom súčasťou tejto správy je aj prehľad mimoriadnych vkladov v hotovosti na účet klienta v celkovej výške 6.600,- euro, a to v období od 20.03.2013 do 01.07.2013. Spoločnosť Provident Financial vo svojej

správe (čl. 191) oznámila, že obžalovaná v ich spoločnosti mala tri úvery. Prvý bol z 28.02.2009 vo výške 600,- euro, ktorý problematicky splácala a napokon doplatila až 121 týždňoch po dobe splácania dňa 27.06.2012. Druhý úver, ktorý jej bol poskytnutý dňa 24.09.2012 vo výške 400,- eur, klientka predčasne splatila dňa 14.02.2013 a tretí úver zo dňa 04.12.2012, ktorý jej bol poskytnutý na sumu 1.400,- euro, predčasne splatila dňa 26.03.2013, pričom posledná splátka predstavovala sumu 1.291,06 eur.

V rámci dokazovania súd sa oboznámil s fotodokumentáciou, ktorá zachytáva skladovacie priestory v obchodných priestoroch obžalovaného, kde boli v nepoužívanej starej peci uložené finančné prostriedky, súčasťou spisu je fotodokumentácia bankoviek v celkovej výške 1.060,- euro, ktoré boli dňa 12.12.2013 nájdené u obžalovanej a následne dňa 06.03.2014 vrátené obžalovanému.

Súčasťou spisu sú tiež DVD-záznamy z kamery, ktorú obžalovaný namontoval v skladovacích priestoroch, ktorý DVD-záznam súd prehral aj v rámci vykonania dôkazov pred súdom. Na všetkých súboroch, ktoré boli prehraté, bola ako osoba sa tam nachádzajúca stotožnená obžalovaná X., ktorá to aj potvrdila.

Z lustrácie ISP-Poldat (čl. 214) vyplynulo, že v prípade P. V. ide o osobu, ktorá je podozrivá z páchania trestnej činnosti, keď ako osoba vystupujúca na internetovej stránke pokec.az.sk ako veštica v úmysle mať finančný prospech, vylákala od viacerých osôb finančné hotovosti, prípadne cennejšie veci, čím mala rôznym osobám spôsobiť škody vo výške 9.900,- euro, 1.860,- eur, 1.070,- euro, 7.000,- euro. Tieto finančné hotovosti vylákala pod zámienkou, že ako veštica dokáže zabrániť úrazu, prípadne odstrániť zlo zo zlatých predmetov a takýmto spôsobom zneužila viaceré dôverčivé osoby.

V prípravnom konaní boli zadovážené prepisy komunikácie na sociálnych sieťach, z obsahu ktorých čiastočne boli potvrdené vyššie naznačené skutočnosti. Z rozhovoru medzi obžalovanou a svedkyňou E. napr. vyplynulo, že V. má dať sumu 4.850,- euro za to, že pre všetkých bude V. robiť ochranu, ale už bude mať pokoj (rozhovor z 24.11. o 21.10 hod.). Do 2. decembra mala napr. zohnať ďalších 2.000,- euro, ktoré platby napokon korešpondujú aj s údajmi, ktoré vyplynuli z fotokópií poštových poukážok, ktorými obžalovaná zasielala na adresu P. V. čiastku 4.850,- euro, resp. 2.000,- euro (25.11., resp. 03.12.2013). Aj iný rozhovor zo 14.08. sa týkal rozhovoru obžalovanej s menovanou svedkyňou možnosti odcudzenia peňazí a to isté aj 29.08. Pravdepodobne najpodrobnejší rozhovor medzi obžalovanou svedkyňou ohľadne odcudzenia peňazí sa odohral v období okolo 10.decembra, kde obžalovaná bola priamo navádzaná na krádež, na ktorú sa aj pripravovala minimálne v tom rozsahu, že si pripravila rukavice.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, postupujúc tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu dospel súd k záveru, že obžalovaná B. X. svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky pokračovacie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pretože prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak väčšiu škodu.

Samotná obžalovaná spáchanie trestnej činnosti v rozsahu, ako bolo popísané v obžalobe Okresnej prokuratúry Ružomberok, poprela, priznala sa k odcudzeniu finančnej hotovosti vo výške 1.060,- euro. Podľa názoru súdu však takéto priznanie bolo len a zásadne pod vplyvom priamych usvedčujúcich dôkazov, keď obžalovaná bola s finančnou hotovosťou prichytená, ktorú poškodený Záchej uložil do priestorov nepoužívanej pece, bezprostredne po čine pri pokuse túto finančnú hotovosť odoslať tretej osobe. Nepochybne išlo o finančné prostriedky patriace poškodenému, o čom svedčia aj úradné záznamy o odňatí a vrátení veci, keď poškodený si poznamenal aj čísla bankoviek.

Jedným z ďalších priamych dôkazov, okrem vyššie uvedenej skutočnosti, je výpoveď poškodeného Zácheja. Poškodený podľa názoru súdu logicky a presvedčivo vysvetlil dôvody, pre ktoré si finančnú hotovosť ukladal v nepoužívaných priestoroch svojho skladu. O existencii tejto skrýše vedela len jeho bývalá manželka, ktorá zhodou okolností je sestrou obžalovanej, ktorú

poškodený zamestnával. Existuje teda vysoká pravdepodobnosť hraničiaca s určitosťou, že o tejto skrýši sa obžalovaná dozvedela práve od svojej sestry. Podľa názoru súdu poškodený presvedčivo a dostatočne preukázal aj výšku finančnej hotovosti, ktorú skrýval na vyššie uvedenom mieste. Tieto skutočnosti vyplynuli jednak z jeho výpovede, ale aj z účtovnej dokumentácie, ktorá tvorí súčasť trestného spisu a vysvetlil takisto dôvod, pre ktorý si hotovosť v týchto priestoroch uschovával (nevyšetrené vlámanie sa do priestorov jeho obchodnej prevádzky a vylúpenie trezora, potreba vykonávať hotovostné platby dodávateľom).

Priemerný mesačný zárobok obžalovanej u poškodeného sa pohyboval vo výške cca. 300,- euro, k tomu obžalovaná poberala invalidný dôchodok. Hoci poukazovala na ďalšie možné príjmy, ich výška bola minimálna (necelých 10,- euro za celý mesiac). Naproti tomu bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná poukázala na adresy E. a V. obnos vo výške 21.100,- euro a takisto vykonala hotovostné vklady na svoj účet vedený v ČSOB vo výške 23.400,- eur. Obžalovaná pri svojich majetkových pomeroch rozhodne nemala také legálne finančné zdroje, na základe ktorých by uvedené platby mohla vykonať. Neušlo pozornosti súdu, že prevažná časť platieb v pomerne vysokých čiastkach prebiehala najmä koncom letných mesiacov kalendárneho roku 2013 až do decembra 2013, kedy bola zadržaná bezprostredne po spáchaní jedného z čiastkových skutkov. Aj prepisy hovorov na sociálnych sieťach plne korešpondujú s údajmi o poukazaní konkrétnych platieb na účet V.. Spolu s výpoveďou E., ktorej sa obžalovaná priznala ku krádežiam, potom tieto nepriame dôkazy podľa názoru súdu utvárajú ucelenú reťaz, na základe ktorých mohol bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že to bola práve obžalovaná B. X., ktorá poškodenému Ladislavovi Záchejovi odcudzila finančnú hotovosť. Hoci poškodený tvrdil, že došlo k odcudzeniu finančnej hotovosti vo výške presahujúcej sumu 30.000,- euro, objektívne dôkazy pomohli ustáliť výšku spôsobenej škody najmenej na sumu 24.460,- euro, pričom v tejto sume je zarátaná aj čiastka 1.060,- euro, ktorá bola neskôr vrátená samotnému poškodenému. Nepriamymi dôkazmi mohlo byť ustálené aj obdobie páchanie trestnej činnosti, keď napr. obžalovaná dňa 25.02.2013 v meste Senica (bydlisko E.) vybrala v hotovosti čiastku 1.000,- eur + 200,- euro. Takisto prvá platba prostredníctvom poštovej poukážky E. bola vykonaná prostredníctvom pošty dňa 04.02.2013. Súd môže vysloviť predpoklad, že pokiaľ obžalovaná od februára 2013 odcudzovala menšie čiastky, neskôr u nej „rástla s jedlom chuť“ a začala postupne odcudzovať čoraz väčšie čiastky, čo už si nemohol nevšimnúť ani samotný poškodený Záchej. Konečným vyústením tohto podozrenia bola inštalácia softvéru, na základe ktorého zistil komunikáciu medzi obžalovanou a tretími osobami, ako aj inštalácia ftopasce a kamery v priestoroch skladu v mieste, kde bola umiestnená nepoužívaná pec slúžiaca ako skrýša. Prečítané výpovede E. a V. súd vyhodnotil ako tendenčné so zrejmuou snahou napomôcť obžalovanej, nakoľko v prípade V. ide o osobu, ktorá je podozrivá z páchania podvodnej trestnej činnosti a v prípade E. ide o nezamestnanú osobu, podľa vlastného vyjadrenia chorľavú, ktorá má chorľavé aj deti a tak predpoklad, že by tieto osoby požičiavali obžalovanej finančnú hotovosť a platby, ktoré im ona zasielala, mali vlastne predstavovať len vracanie dlhu, tým pádom neobstoja. Pozoruhodným sa javí aj skutočnosť, že obžalovaná, hoci v prvopočiatku mala problém riadne splácať pôžičku od nebankovej spoločnosti, v priebehu kalendárneho roka 2013 dokázala predčasne splatiť minimálne 3 poskytnuté úvery. Dlhodobý spotrebný úver a úver hypotekárny, pritom spláca obžalovaná bez akýchkoľvek problémov. Aj z výpisu účtu vedeného v ČSOB, ktorý patrí obžalovanej, vyplynuli, aké mesačné obraty obžalovaná na tomto účte vykonávala. V prevažnej miere sa jednalo o drobné platby v obchodoch, výbery hotovosti maximálne do výšky 100,- eur, na druhej strane tam opakovane svietia vysoké vklady finančných prostriedkov, ktorých pôvod je viac ako pochybný a obžalovaná objektívne nemohla legálnou cestou k takýmto finančným prostriedkom prísť.

Ako už súd uviedol vyššie, vo svetle čiastočného priznania sa obžalovanej, na základe zabezpečených listinných dôkazov, s prihliadnutím na výpovede svedkov vypočítaných v prípravnom konaní súd dospel v konečnom dôsledku k záveru, že obžalovaná hrubo zneužila osobu, ktorá ju zamestnávala, s ktorými ju v minulosti spájali aj rodinné zväzky a konajúc pod možným vplyvom ďalších dvoch osôb postupne Ladislavovi Záchejovi odcudzila finančnú hotovosť, ktorá v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona predstavuje väčšiu škodu, ktorou sa rozumie desaťnásobok sumy prevyšujúcej sumu 266,- eur.

Obžalovaná svojim konaním porušila záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb. Z hľadiska subjektívnej stránky ide u nej o konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného

zákona. Motív trestnej činnosti bol naznačený vyššie, ďalšia možnosť je odcudzené finančné prostriedky použiť pre vlastnú potrebu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy.

Obžalovaná v súčasnej dobe je zamestnaná v Herni VIX Bar v Liptovskom Mikuláši. Zároveň je poberateľkou invalidného dôchodku. V registri priestupkov, ani v registri trestov nemá záznam, ktoré skutočnosti súd vyhodnotil ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona. Príťažujúce okolnosti súdom u obžalovanej zistené neboli.

Všeobecné zásady ukladania trestov vyjadrené v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujú účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho čin, a to tak právne, ako aj etické. Najmä vo vzťahu k obžalovanej X. súd považuje za potrebné vyjadriť morálne a etické odsúdenie páchatelky trestného činu, ktorého sa dopustila vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, s ktorým mala v minulosti rodinné vzťahy. Súd vychádzajúc z týchto skutočností dospel k záveru, že účel trestu u obžalovanej bude dosiahnutý jeho hrozbou, ktorý jej súd uložil na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní jedného roka. Prejednanie veci pred súdom, ako aj hrozba trestom v prípade porušenia podmienok stanovených pri ukladaní tohto trestu splní účel sledovaný zákonom, nie je potrebné siahnuť k prísnejšiemu trestu, a preto jej výkon trestu podmienene odložil a uložil jej skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Zároveň súd obžalovanej uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému Ladislavovi Záchejovi - MAVERICK, Bystrická cesta 292/100, Ružomberok, IČO: 35 052 864, škodu vo výške 23.400,- euro, a to najneskôr do skončenia skúšobnej doby, teda škodu, ktorú bolo možné určiť na základe zákonom získaných dôkazných prostriedkov. Pokiaľ Ladislav Záchej ako živnostník si uplatňoval vyšší nárok na náhradu škody, súd ho s týmto nárokom odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko pre rozhodnutie o povinnosti na takto zvýšený nárok na náhradu škody, by bolo potrebné konať ďalšie dokazovanie, ktoré svojím rozsahom prevyšuje potreby trestného konania.

Okresný súd Ružomberok
dňa 01.04.2015

JUDr. Ivan ŠTEPITA
samosudca

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.